

III

(Forberedende retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

440. PLENARFORSAMLING DEN 12. OG 13. DECEMBER 2007

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om

- »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter«
- »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter«
- og »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat, og om ophævelse af beslutning nr. 3052/95/EF«

KOM(2007) 37 endelig — 2007/0029 (COD)

KOM(2007) 53 endelig — 2007/0030 (COD)

KOM(2007) 36 endelig — 2007/0028 (COD)

(2008/C 120/01)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 14. marts 2007 under henvisning til EF-traktatens artikel 95 og 133, stk. 3, at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter

og *Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter.*

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 2. april 2007 under henvisning til EF-traktatens artikel 37 og 95 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat, og om ophævelse af beslutning nr. 3052/95/EF.

Det forberedende arbejde henvises til Den Faglige Sektion for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug, som udpegede **Antonello Pezzini** til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 21. november 2007.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 440. plenarforsamling den 12.-13. december 2007 (mødet den 13. december) følgende udtalelse med 68 stemmer for, 2 imod og 3 hverken for eller imod.

1. Konklusioner og henstillinger

1.1 EØSU er fuldt overbevist om nødvendigheden af at sikre fuld anvendelse af princippet om fri bevægelighed for varer, der er nedfældet i traktaten, og som er blevet bekræftet i adskillige

afgørelser ved Domstolen, således at produkter, der markedsføres lovligt i en medlemsstat, let kan markedsføres i hele EU.

1.2 EØSU finder, at der bør lægges vægt på sikkerhed, gennemsigtighed og effektivitet i samhandlen ved at undgå enhver form for dobbelt kontrol og prøvning, sikre et højt beskyttelsesniveau for forbrugere, borgere og virksomheder samt

koordinere og styrke markedsovervågningen for at sikre en aktiv og ensartet anvendelse af Fællesskabets produktsikkerhedskrav.

1.3 EØSU understreger, at frie varebevægelser er en vigtig drivkraft for konkurrenceevnen og den økonomiske og sociale udvikling af EU's indre marked, og at styrkelsen og moderniseringen af vilkårene for markedsføring af sikre kvalitetsprodukter er af grundlæggende betydning for forbrugerne, virksomhederne og de europæiske borgere.

1.4 EØSU finder, at en modernisering og forenkling af EU's produktlovgivning er uopsættelig på grund af:

- de problemer, der har været med anvendelsen og håndhævelsen af traktatens bestemmelser,
- manglen på en konsekvent fremgangsmåde for overvågning af markedet i medlemsstaterne,
- overensstemmelsesvurderingsorganernes begrænsninger og utilstrækkelig retlig beskyttelse af CE-mærket,
- virksomhedernes, de offentlige forvaltningers og borgernes mangelfulde kendskab til deres rettigheder og pligter.

1.5 EØSU støtter Kommissionens initiativ til en **lovgivningspakke** på området, forudsat at følgende forudsætninger opfyldes fuldt ud:

- en effektiv og ensartet anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse,
- styrkelse af markedsovervågningen,
- et fælles akkrediteringssystem, der skal betragtes som en offentlig tjenesteydelse af almen interesse,
- fælles kompetenceniveauer for de akkrediterede certificeringsorganer,
- strengere udvælgelseskriterier og harmoniserede nationale udvælgelsesprocedurer for overensstemmelsesvurdering,
- mere løbende og systematisk samarbejde mellem nationale myndigheder,
- styrkelse af den retlige beskyttelse af CE-mærket for at undgå forvirring på grund af alt for store mærker,
- fastlæggelse og præcisering af ansvaret for enhver, der markedsfører produkter,
- mere homogene og sammenhængende lovgivningsrammer for de eksisterende retsakter, med høje overensstemmelsesniveauer og minimumsniveauer for administrative byrder,
- garanti for, at et hvilket som helst produkt, der bringes på markedet, kan spores,
- fuld anvendelse af proportionalitetsprincippet på certificeringsprocedurer og -forpligtelser, navnlig for mindre virksomheder og ikke masseproducerede produkter eller produkter, der fremstilles i begrænsede serier,

— fuld inddragelse af alle markedsaktører, og navnlig forbrugere,

— eksplicit henvisning til udenretslige tvistbilæggelsesordninger, med frister og forpligtelser, der er begrænset til det nødvendige minimum.

1.6 EØSU finder, at der bør sikres en høj grad af gennemsigtighed og sikkerhed i anvendelsen af fælles procedurer for gensidig anerkendelse, hvilket bør ske ved hjælp af følgende:

- omvendt bevisbyrde og mulighed for anlæggelse af sag ved nationale domstole,
- mulighed for udenretslig bilæggelse af tvisterne i produkt-kontaktpunkterne, også gennem oprettelse af en hjemmeside,
- en kortere indenretslig og udenretslig sagsbehandling,
- nationale effektive og kompetente tekniske strukturer og en hasteprocedure for med kort frist at kunne fremskaffe eventuel dokumentation,
- tildeling af en aktiv rolle til standardiseringsorganerne i forbindelse med udarbejdelsen af en telematisk guide, som giver mulighed for i hele EU's område at finde frem til al eksisterende lovgivning.

1.7 EØSU er enig i de grundlæggende principper for forslaget, der er baseret på de gode erfaringer med **den nye metode kombineret med den globale metode** for overensstemmelsesvurdering, og som bør finde generel anvendelse i den nuværende og fremtidige EU-lovgivning og dække alle aspekter af de markedsførte produkter, navnlig hvad angår sikkerhed, sundhed og miljøbeskyttelse.

1.8 EØSU lægger vægt på, at alle erhvervsdrivende, der indgår i forsynings- og distributionskæden, bør træffe passende foranstaltninger og påtage sig deres ansvar for at sikre, at de kun markedsfører sådanne produkter, som er i overensstemmelse med den gældende lovgivning, uanset om der er tale om fabrikanter, autoriserede repræsentanter eller importører.

1.9 For at kunne fastslå det ansvar, som bæres af de erhvervsdrivende, der markedsfører produkter på det europæiske marked, bør produkternes sporbarhed give mulighed for klart at identificere disse erhvervsdrivende, således at der kan sikres en effektiv anvendelse af Fællesskabets krav.

1.10 EØSU finder, at der også bør findes en løsning på problemet med produkter, der markedsføres via Internettet, eftersom online salg endnu ikke er reguleret fuldt ud.

1.11 EØSU finder, at det er nødvendigt med en klarere angivelse af de erhvervsdrivendes forpligtelser for at forbedre den nuværende nye metode, hvilket bør ske gennem:

- krav til erhvervsdrivende, der er berettigede, rimelige og fri for bekestelige bureaukratiske og administrative forpligtelser;

— et mere effektivt markedstilsyn og mere ensartede kompetenceniveauer for de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer for at sikre kompetence, neutralitet og effektivitet i hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og lige konkurrencevilkår for alle fabrikanter.

1.12 EØSU er enig i, at det er nødvendigt at styrke CE-mærkets status og betydning ved at øge den retlige beskyttelse gennem registrering af det som et EF-fællesmærke, således at de offentlige myndigheder hurtigt kan gribe ind og forfølge misbrug.

1.13 EØSU understreger den afgørende rolle, som den tekniske harmonisering spiller på hele dette område, eftersom den nye metode netop er baseret på tæt sammenkædning af vigtige lovfæstede krav og europæiske tekniske standarder, som bør støttes og gøres gældende.

1.14 Det Europæiske Akkrediteringssystem, der skal betragtes som en offentlig tjenesteydelse af almen interesse, bør sikre, at resultaterne af overensstemmelsesvurderingerne accepteres globalt, og forebygge unødvendige dobbeltvurderinger. Systemet skal samtidig være baseret på internationalt anerkendte standarder og klare definitioner.

1.15 Forordningens bestemmelser vedrørende Det Europæiske Akkrediteringssystem bør gælde for alle akkrediteringsorganer og de tjenester, der leveres, inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, uanset hvilken form for overensstemmelsesvurdering de yder kunderne.

1.16 Disse bestemmelser bør sikre:

- at der forefindes et sammenhængende sæt af fælles, klare og gennemsigtige definitioner, der overholder internationale standarder, og som skal anvendes i alle direktiver »efter den nye metode« og i produktdirektiverne ⁽¹⁾, herunder direktiverne om overensstemmelsesvurdering og overensstemmelsesvurderingsorganer;
- at akkrediteringssystemet, som forvaltes af en offentlig myndighed, fungerer og ikke gøres til genstand for kommerciel konkurrence;
- at hele den relevante EU-lovgivning kommer til at gælde generelt uden undtagelser hverken vedrørende sikkerhed og sundhed eller miljøbeskyttelse;
- at der sker en generel anvendelse på alle aktiviteter, der er omfattet af akkreditering, herunder kalibrering, uanset om akkrediteringen foretages for at efterkomme lovbefalede overensstemmelsesvurderinger eller ifølge private aftaler;
- at de nationale akkrediteringsorganer overholder standarderne for kompetence og uvildighed gennem deres deltagelse i »peer-evalueringer«, som gennemføres under opsyn fra alle parter side, der berøres af akkrediteringsprocessen.

⁽¹⁾ I EU-lovgivningen er der blevet gjort brug af forskellige definitioner for at beskrive de samme begreber i forskellige produktlovgivninger, der dækker over aspekter som f.eks. miljøvenligt design, produktsikkerhed, produktansvar, affaldshåndtering, energieffektivitet osv. Dette har ført til forvirring blandt de berørte aktører, navnlig i de tilfælde hvor forskellige direktiver finder anvendelse på det samme produkt.

1.17 EØSU anser det for nødvendigt at fastsætte et klart retsgrundlag for det europæiske akkrediteringssamarbejde (EA), hvis rolle bør styrkes og defineres bedre: alle nationale akkrediteringsorganer bør være medlem af EA for at sikre ensartethed, gennemsigtighed, pålidelighed og effektivitet, og medlemsstaterne bør bakke op om EA-nettet.

1.18 Da akkrediteringsorganerne skal vise, at de fortjener den tillid, der vises dem, bør de efter EØSU's mening bevise, at de deltager med gode resultater i peer-evalueringen.

1.19 EØSU mener endvidere, at det er vigtigt at inddrage de berørte parter: de bør være repræsenteret i akkrediteringsorganernes bestyrelse, og den nye forordning bør indeholde en bestemmelse herom.

1.20 EØSU mener i den forbindelse, at der bør være et større kendskab til og anerkendelse af forbrugernes rettigheder i det indre marked og at der bør træffes passende foranstaltninger for at opnå dette.

1.21 Markedsovervågningen bør også rettes mod produkter, som er omfattet af det generelle produktsikkerhedsdirektiv, eftersom en lang række produkter sælges både til erhvervs-mæssig brug og til private forbrugere. EØSU anser i øvrigt det nuværende informationsudvekslingssystem RAPEX for fuldt ud berettiget, da det effektivt kan understøtte markedstilsynet.

1.22 Det er nødvendigt med et europæisk netværkssamarbejde mellem toldmyndighederne og markedsovervågningsmyndighederne for at sikre effektiv produktkontrol, inden de markedsføres på EU's indre marked, hvor de frit kan cirkulere.

1.23 Toldmyndighederne bør derfor også udstyres med kvalificerede menneskelige ressourcer, tilstrækkelige finansielle midler og beføjelser, således at de på effektiv vis kan løse deres opgaver, og de bør tildeles passende instrumenter, således at de hurtigt kan håndtere sæsonbetonede produkter eller produkter, der markedsføres i begrænsede perioder.

1.24 Endelig finder EØSU, at det bør præciseres i forordningen, at de foranstaltninger, der træffes for at løse problemet med manglende overensstemmelse, også bør være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

2. Indledning

2.1 Det indre marked for varer er ikke kun en vigtig drivkraft for vækst i EU; det har også betydelig indflydelse på EU's evne til at konkurrere på det internationale marked. EØSU har ved flere lejligheder understreget følgende: »En faktor, der har øget det indre markeds betydning, er globaliseringen, der både er en udfordring og en chance. Det vil kun være muligt at tage udfordringen op, hvis det indre markeds potentiale realiseres fuldt ud« ⁽²⁾.

⁽²⁾ EUT C 93 af 27.4.2007, »Revision af det indre marked«, ordfører: Bryan Cassidy.

2.2 Det vigtigste princip, som det indre marked bygger på, er princippet om fri bevægelighed for varer; som følge af anvendelsen af traktatens artikel 28-30 ⁽³⁾ er der gjort væsentlige fremskridt med hensyn til harmonisering af de tekniske forskrifter på EU-niveau, herunder fjernelse af tekniske handelshindringer, ofte på basis af direktiverne »efter den nye metode« (også kendt som »CE-mærkningsdirektiverne«).

2.3 Anvendelsen og håndhævelsen af traktatens bestemmelser, navnlig hvad angår ikke-harmoniserede produkter, har imidlertid sine begrænsninger. Indførelsen af nationale tekniske forskrifter hæmmer i høj grad den frie handel, navnlig for SMV'er, eftersom den lovgivningsmæssige ramme stadig er for opsplittet, og medlemsstaterne endnu ikke har vedtaget en sammenhængende tilgang til markedsovervågning.

2.4 EØSU har påpeget, »at medlemsstaterne har et stort ansvar for at sikre, at EU-foranstaltninger omsættes effektivt til national lovgivning og håndhæves«, og at »det vigtige er, at lovrammerne på nationalt niveau er så indholdsmæssigt afbalancerede og samtidig så enkle som muligt for erhvervslivet, arbejdstagerne, forbrugerne og alle civilsamfundets aktører« ⁽⁴⁾.

2.5 EØSU støtter fuldt ud målene om mere gennemsigtige og effektive forskrifter samt en styrkelse og modernisering af vilkårene for markedsføring af sikre kvalitetsprodukter med det formål at sikre:

- forbrugerne et højt sikkerheds- og kvalitetsniveau samt større valgfrihed på basis af pålidelige overensstemmelsesvurderinger af både nationale og importerede produkter,
- producenterne sikkerhed, klarhed og sammenhæng i lovgivningen, med en fælles ramme for industriprodukter, den nødvendige fleksibilitet for at kunne tilpasse sig den teknologiske udvikling, reel fri handel uden unødvendige tekniske hindringer, administrativ kontrol og yderligere kostbar prøvning, når det drejer sig om at få adgang til de forskellige nationale markeder,
- borgerne et højt sundheds- og miljøbeskyttelsesniveau, afskaffelse af unødvendig bureaukrati og praktisk erfaring med et »resultatorienteret Europa«, der bygger på faktorer som kvalitet, håndgribelighed og nærhed — alle vigtige elementer i unionsborgerskabet.

2.6 I sin udtalelse »Strategien for det indre marked — Prioritering 2003-2006« ⁽⁵⁾ understregede EØSU, at »handelen med tredjelande er vokset hurtigere end handelen mellem medlemsstaterne«, og at »dette skyldes til dels en manglende anvendelse

af princippet om gensidig anerkendelse, som skulle sikre forbrugernes tillid til varer, der er fremstillet i et andet land«. Medlemsstaternes bør have tillid til hinandens systemer. Et solidt retssystem, høje og gennemsigtige kvalitetsnormer og initiativer på forbrugeruddannelsesområdet er de bedste forudsætninger for at forøge varehandlen mellem medlemsstaterne.

2.7 EØSU har ligeledes påpeget, at kendskabet til forbrugerrettigheder i det indre marked er yderst begrænset, og har — især hvad angår landene i EU's randområder og de nye medlemslande — ved flere lejligheder gjort opmærksom ⁽⁶⁾ på disse huller og på, hvorledes nationale og lokale myndigheder ofte udnytter denne uvidenhed.

2.8 EØSU gør desuden opmærksom på, at Markedsobservatoriet i 2007 har indkredset de fire største hindringer for det indre markeds evne til at fungere:

- usikkerhed blandt erhvervsdrivende og nationale myndigheder, hvad angår rettigheder og forpligtelser i forbindelse med anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse,
- manglende tillid, gennemsigtighed og samarbejde mellem medlemsstaterne, når det drejer sig om at fremme gensidig anerkendelse og godkendelse af certificeringer og fri bevægelighed for varer, der sikrer klarere rammer, hvad angår overensstemmelsesvurderinger, akkrediteringssystemer og markedsovervågning, gennemsigtighed og beskyttelse af »CE-mærkningen«,
- mangel på sammenhængende foranstaltninger, der skal sikre et højt sikkerheds- og sundhedsniveau for de produkter, som markedsføres, og optimale generelle krav i den forbindelse.

2.9 I en tidligere EØSU-udtalelse hedder det: »Det er tydeligt og beklageligt, at EU's lovgivning og politik efter mange års europæisk integration endnu ikke er tilstrækkelig integreret i en række medlemsstater (...) i den indenrigske politikplanlægning på områder, hvor medlemsstaterne har forpligtet sig til fælles politikker og til at omsætte resultaterne af fælles beslutninger til virkelighed« ⁽⁷⁾.

2.10 »En effektiv og gennemsigtig tilgang til EU-anliggender på nationalt plan er nødvendigt, da 25 medlemsstater, hver med deres egen forvaltningskultur og -traditioner samt procedureforvaltning, skal overholde fællesskabslovgivningen, som indeholder tilsvarende krav vedrørende lovgivning, omsættelse, gennemførelse og håndhævelse af EU-lovgivning« ⁽⁸⁾.

⁽³⁾ Se også traktatens artikel 94 og 95.

⁽⁴⁾ EUT C 309 af 16.12.2006, *Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program* — ordfører: Bryan Cassidy.

⁽⁵⁾ EUT L 234 af 30.9.2003 — ordfører: Bryan Cassidy.

⁽⁶⁾ EUT L 208 af 30.9.2003 — ordfører: Antonello Pezzini.

⁽⁷⁾ EUT C 325 af 30.12.2006 — ordfører: Joost van Iersel.

⁽⁸⁾ Ibidem, punkt 5.

2.11 I henhold til Kok-rapporten ⁽⁹⁾»hæmmes den frie bevægelighed for varer i EU stadig af en række lokale forskrifter, der ofte anvendes arbitrært og i klar modstrid med princippet om gensidig anerkendelse« ⁽¹⁰⁾.

2.12 Af hensyn til den fremtidige europæiske integration, forbrugernes og borgernes beskyttelse samt de europæiske virksomheders udvikling finder EØSU, at det i lyset af ovenstående er nødvendigt at gøre følgende:

- at sikre fuld anvendelse af princippet om fri bevægelighed for varer, der er nedfældet i traktaten, og som er blevet bekræftet i adskillige afgørelser ved Domstolen, således at varer, der markedsføres lovligt i en medlemsstat, let kan markedsføres i resten af EU,
- at garantere sikkerhed, gennemsigtighed og effektivitet i samhandlen ved at undgå enhver form for dobbelt kontrol og prøvning og sikre et højt beskyttelsesniveau for forbrugere, borgere og virksomheder,
- at fjerne usikkerhedsmomenter, overflødig lovgivning, retlig inkonsekvens og unødigt komplicerede produktoverensstemmelsesvurderinger: disse bør anvendes på passende, autoritativ, uafhængig og upartisk vis samt i overensstemmelse med en fælles lovgivningsramme for industriprodukter,
- at koordinere og styrke markedsovervågningen for at sikre en aktiv og ensartet anvendelse af Fællesskabets produktsikkerhedskrav,
- at bedre udnytte, styrke og beskytte CE-mærkningen; denne bør være et egentligt »overensstemmelsespas«, der muliggør fri bevægelighed i EU under hensyntagen til de sikkerheds- og kvalitetsniveauer, der er nedfældet i EU-lovgivningen.

3. Kommissionens forslag

3.1 Kommissionen tager udgangspunkt i, at det indre marked endnu ikke er fuldent.

- nationale tekniske forskrifter hæmmer stadig i høj grad samhandlen i EU. Det har kunnet konstateres ⁽¹¹⁾, at mere end en tredjedel af virksomhederne er stødt på problemer som følge af tekniske forskrifter i en anden medlemsstat, og ca. halvdelen af virksomhederne har besluttet at tilpasse deres produkter til disse regler,
- alt for mange EU-forskrifter er usammenhængende og komplekse; forskellige definitioner for det samme produkt, overlappende overensstemmelsesvurderingsprocedurer, forskellige overensstemmelsesvurderingsorganer, en opsplittet lovgivningsramme, med mange forskellige forskrifter og procedurer,

⁽⁹⁾ »Tackling af udfordringen«, rapport fra gruppen på højt plan under forsæde af Wim Kok, november 2004 — Kommissionen.

⁽¹⁰⁾ SEK(2007) 113 af 14.2.2007.

⁽¹¹⁾ Anden toårsrapport om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse i det indre marked — KOM(2002) 419 endelig.

— forbrugerne, borgerne og SMV'er er stadig hverken tilstrækkeligt bekendte med eller bevidste om deres rettigheder i relation til det indre marked, samtidig med at der gradvis opstår nye hindringer og bureaukrati, som i høj grad hæmmer udøvelsen af disse rettigheder.

3.2 For at løse disse problemer foreslår Kommissionen følgende:

- en forordning (KOM(2007) 36 endelig) om procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat, og om ophævelse af beslutning nr. 3052/95/EF,
- en afgørelse (KOM(2007) 53 endelig) om fælles rammer for markedsføring af produkter. Sideløbende med dette forslag vil Kommissionen registrere CE-mærket som et fællesmærke for at sikre dets retlige beskyttelse,
- en forordning (KOM(2007) 37 endelig) om akkrediterings- og markedstilsyns krav i forbindelse med markedsføring af produkter.

3.3 I forslaget til forordning (KOM(2007) 36 endelig) om ophævelse af den nuværende ordning for gensidig information nævnes nogle aspekter af den sektor, der ikke er gjort til genstand for harmonisering:

- en ny procedure, som de nationale myndigheder skal følge, når de har til hensigt at indføre en national teknisk forskrift og ikke mener at kunne anvende gensidig anerkendelse,
- fastsættelse på EU-niveau af de nationale myndigheders rettigheder og pligter samt rettighederne og pligterne for virksomheder, der i en medlemsstat ønsker at sælge produkter, som allerede markedsføres lovligt i en anden medlemsstat,
- etablering af et eller flere produktkontaktpunkter i hver medlemsstat, som skal have til opgave at oplyse om de gældende tekniske forskrifter og henvise de interesserede til de kompetente myndigheder eller organisationer. Der kan desuden mellem disse produktkontaktpunkter oprettes et telematiknet til udveksling af oplysninger, i overensstemmelse med IDABC-interoperabilitetsordningen.

3.4 Forslag til afgørelse (KOM(2007) 53 endelig) om en generel sammenhængende ramme for den fremtidige sektorspecifikke EU-lovgivning i form af:

- harmoniserede definitioner, fælles forpligtelser for de erhvervsdrivende, kriterier for udpegningen af overensstemmelsesvurderingsorganer, kriterier for de nationale bemyndigende myndigheder og regler for notifikationsproceduren,
- regler for valg af overensstemmelsesvurderingsprocedurer samt rækken af harmoniserede procedurer for at undgå overlappninger,
- en enhedsdefinition af CE-mærkning (med dertil hørende ansvar og beskyttelse) som et fællesmærke i forbindelse med de direktiver, der allerede foreskriver CE-mærkning,
- en procedure for information og markedstilsyn i forlængelse af ordningen i produktsikkerhedsdirektivet,

— harmoniserede bestemmelser om de fremtidige beskyttelsesmekanismer som et supplement til bestemmelserne om markedstilsyn.

3.5 Forslag til forordning (KOM(2007) 37 endelig) om styrkelse af akkrediterings- og markedstilsynskrav, således at produkter, der ikke opfylder overensstemmelseskravene, lettere kan identificeres og trækkes tilbage fra markedet. Hovedmålet med forslaget er at sikre fri bevægelighed for varer, som er omfattet af harmonisering på EU-plan, gennem:

— en styrkelse af det europæiske samarbejde for at sikre, at akkreditering bliver sidste led i kontrollen med gennemførelsen af EU-lovgivning,

— fastlæggelse af en ramme for anerkendelse af den eksisterende europæiske akkrediteringsorganisation European Cooperation for Accreditation (EA) med henblik på i de nationale akkrediteringsorganer ⁽¹²⁾ at sikre en stringent peer-evaluering, der fungerer efter hensigten,

— rammelovgivning for tilsyn på Fællesskabets marked og kontrol med produkter, der indføres på Fællesskabets marked, med et tættere samarbejde mellem de interne myndigheder og toldmyndighederne, informationsudveksling og samarbejde mellem de nationale myndigheder i det tilfælde, hvor produkter markedsføres i mere end én medlemsstat,

— anvendelse af standardiserede og klare regler for alle sektorer, retlig sikkerhed og bedre kohærens i foranstaltningerne, lempelse af kravene forud for markedsføring og reduktion af byrderne i forbindelse med overensstemmelsesvurdering,

— økonomisk støtte til sektorspecifikke akkrediteringsordninger, opgaver udført af EA's centralsekretariat, iværksættelse og koordinering af markedstilsynsprojekter, uddannelsesprogrammer og programmer for udveksling af nationale embedsmænd, herunder fra toldmyndighederne.

4. Generelle bemærkninger

4.1 Udvalget er fuldt ud klar over, at de frie varebevægelser er en afgørende drivkraft for konkurrenceevnen og den økonomiske og sociale udvikling af EU's indre marked og at styrkelsen og moderniseringen af vilkårene for markedsføringen af sikre kvalitetsprodukter er af grundlæggende betydning for forbrugerne, virksomhederne og de europæiske borgere.

4.2 I de seneste 50 år har det indre marked for varehandel bidraget til at bringe de europæiske økonomier nærmere

hinanden: i dag udgør handelen mellem EU-27-landene to tredjedele af EU's samlede handel.

4.3 Gennemførelsen af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 28 og 30 ⁽¹³⁾, harmoniseringen af forskrifterne efter den gamle og den nye metode og korrekt anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse er væsentlige elementer i udviklingen af samhandelen inden for Fællesskabet.

4.4 Der er mange grunde til, at en modernisering og tilpasning af EU's produktlovgivning er uopsættelig: de problemer, der har været med anvendelsen og håndhævelsen af traktatens bestemmelser; manglen på en konsekvent fremgangsmåde for overvågning af markedet i medlemsstaterne; overensstemmelsesvurderingsorganernes begrænsninger og utilstrækkelig retlig beskyttelse af CE-mærket; EU-lovgivningens manglende kohærens og kompleksiteten, idet den ofte består af overbygninger og overlapninger med et væld af forskellige procedurer; virksomhedernes, de offentlige forvaltningers og borgernes mangelfulde kendskab til deres egne rettigheder og pligter.

4.5 Udvalget er enig i Kommissionens initiativ, som det i øvrigt ved flere lejligheder har anmodet om i sine udtalelser om det indre marked ⁽¹⁴⁾, og det støtter de fremlagte forslag i den udstrækning, der tages hensyn til bemærkningerne i nærværende udtalelse.

⁽¹³⁾ Se også traktatens artikel 94 og 95.

⁽¹⁴⁾ Liste over EØSU's seneste udtalelser om Forenkling, Bedre lovgivning og Prioriteter for det indre marked:

- 1) EUT C 93 af 27.4.2007, »Revision af det indre marked«, ordfører: Bryan Cassidy.
- 2) Udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program: En strategi til forenkling af de lovgivningsmæssige rammer« KOM(2005) 535 endelig, ordfører: Bryan Cassidy, EUT C 309 af 16.12.2006.
- 3) Sonderende udtalelse på anmodning af det britiske formandskab om »Bedre lovgivning«, ordfører: Daniel Retureau, vedtaget den 28. september 2005, EUT C 24 af 31.1.2006.
- 4) Initiativudtalelse »Metoder til at forbedre EU-lovgivningens gennemførelse og håndhævelse«, ordfører: Joost van Iersel, vedtaget den 28. september 2005, EUT C 24 af 31.1.2006.
- 5) Udtalelse om »Kommissionens meddelelse om Ajourføring og forenkling af fællesskabsretten« (KOM(2003) 71 endelig), ordfører: Daniel Retureau, vedtaget den 31. marts 2004, EUT C 112 af 30.4.2004.
- 6) Initiativudtalelse om »Regelforenkling«, ordfører: John Simpson, vedtaget den 26. marts 2003, EUT C 133 af 6.6.2003.
- 7) Sonderende udtalelse om »Kommissionens meddelelse om Bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer« (KOM(2001) 726 endelig), ordfører: Kenneth Walker, vedtaget den 21. marts 2002, EFT C 125 af 27.5.2002.
- 8) Initiativudtalelse om »Regelforenkling«, ordfører: Kenneth Walker, vedtaget den 29. november 2001, EFT C 48 af 21.2.2002.
- 9) Initiativudtalelse om »Regelforenkling i det indre marked«, ordfører: Bruno Vever, vedtaget den 19. oktober 2000, EFT C 14 af 16.1.2001.
- 10) Initiativudtalelse om »Prioriteter for det indre marked 2005-2010«, ordfører: Bryan Cassidy, vedtaget den 7. april 2005, EUT C 255 af 14.10.2005.
- 11) Udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Strategien for det indre marked — Prioriteringer 2003-2006«, ordfører: Bryan Cassidy, vedtaget den 6. juli 2003, EUT C 234 af 30.9.2003.
- 12) Informationsrapport om »Regelforenkling«.
- 13) Initiativudtalelse om »Samregulering og selvregulering i det indre marked — den nuværende situation«, ordfører: Bruno Vever, vedtaget den 11. januar 2005 (CESE 1182/2004 fin).

⁽¹²⁾ Der findes i øjeblikket ca. 1 700 bemyndigede organer i EU.

4.6 Efter EØSU's mening er der fire grundlæggende parametre for evalueringen af de foreslåede initiativer for at sikre, at disse indgår i den eksisterende EU-lovramme:

- Gennemsigtighed, forenkling, pålidelighed, retssikkerhed og forståelighed for brugerne i EU, hvad enten der er tale om forbrugere, virksomheder, offentlige myndigheder eller den enkelte borger;
- overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål;
- Kommunikation og udveksling af information om rettigheder og pligter mellem de forskellige aktører i EU;
- Det administrative ekstraarbejde og dertil knyttede byrder især for de mindre aktører såsom forbrugere, små og mellemstore virksomheder og de enkelte borgere.

4.7 EØSU mener, at Kommissionens forslag giver mulighed for store fremskridt, eftersom det indeholder bestemmelser om:

- styrkelse af markedsovervågningen;
- et fælles akkrediteringssystem;
- fælles kompetenceniveauer for de akkrediterede certificeringsorganer;
- strengere udvælgelseskriterier og harmoniserede nationale udvælgelsesprocedurer for overensstemmelsesvurdering;
- større samarbejde og informationsudveksling mellem nationale myndigheder;
- større retlig beskyttelse af CE-mærket som et kollektivt EU-mærke.

4.8 EØSU er helt enig i behovet for at forbedre kvaliteten af systemet for akkrediteringen af de bemyndigede organer og for at fastsætte strengere kriterier for udvælgelsen, forvaltningen og overvågningen af disse organer med en retlig ramme, som kan sikre sammenhæng, sammenlignelighed og koordinering inden for det centraliserede system for at sikre pålidelighed og styrke den gensidige tillid.

4.9 Markedstilsynssystemet bør især på baggrund af den voksende globalisering sikre en fælles retlig ramme med henblik på effektiv og konsekvent anvendelse af bestemmelserne på hele EU's område.

4.10 Det må, som nævnt i RAPEX-beretningen for 2006 (Rapid Alert System for non-food consumer products), forhindres, at produkter, der ikke opfylder overensstemmelseskravene og er potentielt farlige, bliver markedsført ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ Kommissionens RAPEX-beretning for 2006, <http://ec.europa.eu/rapex>. Beretningen, som blev offentliggjort den 19. april 2007, viser, at der i de seneste år har været en konstant stigning i antallet af meddelelser. Antallet af meddelelser om nonfoodprodukter, som udgør en alvorlig risiko i Europa, er mere end fordoblet fra 2004 til 2006, hvor antallet steg fra 388 til 924, mens stigningen i 2006 var på 32 % i forhold til 2005. De fleste meddelelser vedrørte legetøj, el-apparater, motorkøretøjer, belysningsartikler og kosmetiske produkter med risiko for skader, elektrisk stød, brandfare og brandskader, kvælning og kemisk risiko.

4.11 Hvad angår CE-mærket — der er tænkt som et overensstemmelsesmærke og ikke som et kvalitetsmærke — er det efter EØSU's mening afgørende at genskabe tilliden til overensstemmelsesmærkningen. CE-mærkets indbyggede værdi må genoprettes og det bør gøres lettere at retsforfølge overtrædelse af betingelserne vedrørende mærkningen og sikre retlig beskyttelse af noget, som danner grundlag for alle direktiverne efter »den nye metode«, der nu dækker 20 produktionssektorer.

4.12 Hvad angår de gældende retlige rammer mener EØSU, at uoverensstemmelserne, overlappningerne og den retlige usikkerhed nok er hele systemets Akilleshæl til stor skade for forbrugere, virksomhederne, borgerne og civilsamfundet som helhed.

4.13 Lovgivning med lag på lag af ændringer og den manglende overholdelse af kravene til sammenhæng mellem initiativerne til gennemførelse af EU-politikkerne og andre mål har ført til administrativ overbebyrdelse og et betydeligt tidkrævende arbejde med gennemførelsen af forskellige procedurer. Dette har haft meget negative følger især for forbrugere, de små og mellemstore virksomheder og borgerne som helhed.

4.14 EØSU går derfor fuldt ud ind for forslaget om fælles rammer for markedsføring af produkter ⁽¹⁶⁾, som bør omfatte definitioner, fælles procedurer og elementer med henblik på den fremtidige omarbejdelse og tilpasning af de enkelte direktiver, så man kan få elimineret de nuværende mangler og unødigt administrativt ekstraarbejde fra de nuværende lovrammer.

4.15 For EØSU er det vigtigt, at der som et væsentligt element i det indre marked udarbejdes en praktisk telematisk guide for markedsføring af produkter på EU's indre marked ⁽¹⁷⁾, som sektor for sektor giver en brugervenlig oversigt over alle love og procedurer med rettigheder og pligter, adgangsbetingelser, tidsfrister og igangsætningsomkostninger.

5. Særlige bemærkninger

5.1 Forslag til forordning om gensidig anerkendelse og »produktkontakt punkter« — KOM(2007) 36 endelig

5.1.1 Princippet om gensidig anerkendelse, som er fastlagt i traktatens artikel 28 og 30, er en af hovedhjørnestenene i den fri bevægelighed for varer og tjenester i det indre marked. Nu 50 år efter og på baggrund af EU's gentagne udvidelser og den fremadskridende globalisering af markederne er det efter EØSU's mening nødvendigt at styrke og befæste dette princips rolle, garantere større retssikkerhed og ensartet anvendelse og drage fuldt udbytte af alle de muligheder, dette indebærer for de økonomiske aktører og de europæiske virksomheder såvel som for de nationale myndigheder.

5.1.2 Kommissionens forslag er et positivt skridt i denne retning, fordi det:

- fastlægger en procedure for indsigelse mod undtagelser fra det generelle princip;

⁽¹⁶⁾ De fælles rammer bør også omfatte tjenesteydelser, som efterhånden er stadig tættere forbundet med markedsføringen af produkterne.

⁽¹⁷⁾ Jf. punkt 5.1.11.

- fastlægger fælles rammer for de nationale myndigheders og virksomhedernes rettigheder og pligter;
- foreslår et system for information og administrativt samarbejde vedrørende national lovgivning.

5.1.3 Efter EØSU's mening er der dog stadig flere problematiske punkter, som bør præciseres bedre i forslaget til forordning:

- Anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse er uløseligt knyttet til den gensidige tillid mellem medlemsstaterne til pålideligheden af markedstilsynsmekanismerne, som spiller en afgørende rolle for tilladelsen til at markedsføre et produkt på EU's indre marked, til effektiviteten af procedurerne for overensstemmelsesvurdering, til den rolle, som prøvningslaboratorierne spiller, og til certificerings- og standardiseringsorganernes kompetence;
- I det foreliggende forslag til forordning er Kommissionens rolle mere tilbageholdende i forhold til afgørelse 3052/95/EF;
- Mekanismerne for administrativt samarbejde begrænses til det vertikale samarbejde mellem virksomhederne og de nationale myndigheder, skønt det forekommer vigtigt at udvikle et horisontalt samarbejde mellem myndighederne og mellem de forskellige produktkontaktpunkter;
- Det forhold, at der ikke henvises til mekanismerne for tvistbilæggelse såsom SOLVIT ⁽¹⁸⁾, der ville give virksomhederne mulighed for at ansøge direkte om en hurtig og velafprøvet procedure;
- Den omvendte bevisbyrde, også for produkter fra tredjelande, som markedsføres i EU af europæiske importører;
- Indførelsen af en positiv liste over produkter, hvilket kan vise sig særligt problematisk, eftersom princippet om gensidig anerkendelse gælder for alle de produkter, der ikke er omfattet af en harmoniseret lovgivning.

5.1.4 Efter EØSU's mening bør der i teksten udtrykkeligt henvises til retsgrundlaget i traktaten, som fastlægger princippet om gensidig anerkendelse, og det bør understreges, at beskyttelsen af påståede nationale hensyn må være en undtagelse.

5.1.5 EØSU mener, at der bør sikres en høj grad af gennemsigthed, retssikkerhed og forenkling af gennemførelsen og håndhævelsen af princippet om gensidig anerkendelse:

- placering af bevisbyrden på den nationale myndighed, som ønsker at fravige dette princip, efter enkle procedurer og inden for præcise tidsfrister for at nå frem til mere gennemsigtige og hurtigere løsninger af omstridte sager;

- mulighed for anlæggelse af sag ved nationale domstole, uden at sagsbehandlingen dermed bliver dyrere, mere langtrukket og arbejdskrævende;

- mulighed for udenretslig bilæggelse af tvisterne efter procedurer, som har bevist deres effektivitet i EU;

- udvidelse og forbedring af den fri bevægelighed for varer og tjenester bl.a. via kombinerede oplysnings- og uddannelseskampagner rettet mod virksomheder, forbrugere og myndigheder;

- sagsbehandlingen forkortes: efter at have modtaget en skriftlig meddelelse fra den nationale myndighed, har virksomheden 20 dage til at gøre indsigelse, og hvis der ikke findes en løsning inden for en bestemt tidsfrist, kan den gå rettens vej i det land, hvor det potentielle marked ligger;

- oprettelse af et europæisk netværk og anbringelse på EU's hjemmeside for »produktkontaktpunkter« i de enkelte medlemsstater for at sikre en passende af kommunikation og information om rettigheder og pligter.

5.1.6 Efter EØSU's mening bør der for sagsanlæg fastsættes en tidsbegrænsning af sagsbehandlingen, så den kan bilægges ved første instans.

5.1.7 Medlemsstaterne bør råde over effektive og kompetente tekniske strukturer og en hasteprocedure for med kort frist at kunne fremskaffe eventuel dokumentation, som kan begrunde en undtagelse fra princippet om gensidig anerkendelse i henhold til traktatens artikel 30, som giver »medlemsstaterne mulighed for at indføre foranstaltninger med samme virkning som kvantitative restriktioner, når de ikke er økonomisk begrundet (offentlig sædelighed, offentlig orden, offentlig sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af nationale skatte og beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret)« ⁽¹⁹⁾.

5.1.8 Produktkontaktpunkterne bør anvende SOLVIT-mekanismerne for at prøve at nå frem til en foreløbig løsning af sagerne og give de virksomheder, som har fået deres varer blokeret ved grænserne, mulighed for at benytte denne udenretslige procedure for administrativt samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder, som skal afgive svar inden for 10 uger ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentet — Emneblade: 3.2.1 Frie varebevægelser. Seneste ajourføring: 22. oktober 2001.

http://www.europe-info.de/facts/da/3_2_1.htm

⁽²⁰⁾ SEK(2007) 585. Commission staff working document SOLVIT 2006 Report »Development and Performance of the Solvit network in 2006« del 30.04.2007.

All EU Member States as well as Norway, Iceland and Liechtenstein, have created a SOLVIT centre, in most cases within their ministry of foreign or economic affairs.

These centres cooperate directly via an on-line database to solve problems submitted by citizens and businesses rapidly and pragmatically. The rules for cooperation within solvit are included in a 2001 Commission recommendation that was endorsed by Council conclusions. Solvit has been operational since July 2002. In addition to the recommendation, the Solvit centres have adopted a set of common quality and performance standards in December 2004 to ensure a high quality of service throughout the network.

⁽¹⁸⁾ <http://ec.europa.eu/solvit/>.

5.1.9 EØSU anser det for vigtigt, at produktkontaktpunkterne tager initiativ til udarbejdelse af praktiske procedurevejledninger og til oprettelse af nationale hjemmesider med link til et europæisk netværk og til EU's hjemmeside, som indeholder afgørelser af tidligere sager, listen over produkter, som er omfattet af princippet om gensidig anerkendelse, og en database, der er tilgængelig for potentielle brugere og tilknyttet det telematiske netværk for informationsudveksling mellem produktkontaktpunkterne i overensstemmelse med IDABC-interoperabilitetsprincippet ⁽²¹⁾.

5.1.10 Indførelse og drift af disse instrumenter kan ikke være frivillig, men bør være et krav, som er fastlagt i forslaget. Produktkontaktpunkterne skal sammen med Kommissionen jævnligt afholde kombinerede informations- og uddannelsesseminarer for de økonomiske operatører, administrative tjenestemænd og toldembedsmænd samt forbrugerne for at sikre, at de forstår og kender deres traktatfæstede rettigheder og pligter.

5.1.11 Der bør også udarbejdes en telematisk guide, som giver mulighed for på hele EU's område at finde frem til al eksisterende og gældende lovgivning opstillet efter horisontale kriterier og sektor for sektor.

5.1.12 Det forekommer ikke at være hensigtsmæssigt at opstille en positiv liste over produkter, som er omfattet af forordningen, ligesom det heller ikke vil være en god ide at udelukke anvendelsen af hasteproceduren i det generelle produktsikkerhedsdirektiv.

5.1.13 Kommissionen bør holde godt øje med anmeldelsesmekanismerne for at kontrollere deres funktion: det bør derfor kræves, at medlemsstaterne fremsender en kopi af hver anmeldelse og udarbejder en årsrapport om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til forordningen, således at Kommissionen kan forelægge Parlamentet, Rådet og EØSU-Markedsobservatoriet en rapport herom.

5.2 Forslag til afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter og EF-mærkningen (KOM(2007) 53 endelig)

5.2.1 EØSU er enig i principperne for forslaget, som er baseret på de gode erfaringer med den nye metode kombineret med den globale metode ⁽²²⁾ for overensstemmelsesvurdering. Disse principper bør finde generel anvendelse i EU's nuværende og kommende lovgivning og omfatte alle aspekter af de produkter, der markedsføres, især hvad angår sikkerhed, sundhed og miljøbeskyttelse. Hovedprincippet for det indre marked, nemlig ikke-diskriminering af økonomiske aktører, bør overholdes i lovgivningen og fuldt ud efterlevs af medlemsstaterne.

⁽²¹⁾ EUT C 80 af 30.3.2004. Ordfører: Antonello Pezzini.

⁽²²⁾ Med den globale metode er der indført en fremgangsmåde med moduler, hvor overensstemmelsesvurderingsproceduren opdeles i en række faser, de såkaldte moduler, som er forskellige alt efter hvilken fase i produktudviklingen der er tale om (f.eks. konstruktionsfase, prototype, fuld produktion), hvilken type overensstemmelsesvurdering der er foretaget (kontrol af dokumentation, typegodkendelse, kvalitetsgaranti) og hvem der er ansvarlig for vurderingen (fabrikant eller tredjemand).

Den globale metode blev indført med Rådets afgørelse 90/683/EØF, ophævet og ajourført med afgørelse 93/465/EØF: begge afgørelser fastlægger generelle retningslinier og detaljerede procedurer for overensstemmelsesvurdering med henblik på anvendelse i direktiverne efter den nye metode.

5.2.2 EØSU lægger vægt på, at »alle erhvervsdrivende, der indgår i forsynings- og distributionskæden, bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kun gør sådanne produkter tilgængelige på markedet, som er i overensstemmelse med den gældende lovgivning« ⁽²³⁾, uanset om der er tale om fabrikanter, autoriserede repræsentanter eller importører ⁽²⁴⁾.

5.2.3 Produkternes sporbarhed er afgørende for at kunne fastslå det ansvar, som bæres af de erhvervsdrivende, der markedsfører produkter på det europæiske marked, og sikre håndhævelse af alle relevante EU-forskrifter og ikke kun af forpligtelserne i tilknytning til produktets overensstemmelse, som Kommissionen foreslår begrænset »til visse foranstaltninger til kontrol« ⁽²⁵⁾.

5.2.4 Hvad angår emnet og anvendelsesområdet for afgørelsen mener EØSU, at de undtagelser, den indeholder, bør undgås, og at de fælles rammer for markedsføring af produkter — i overensstemmelse med forslaget i nedenstående punkt 5.3.3 vedrørende forordningen om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter — bør indbefatte hele den relevante EU-lovgivning uden undtagelse, hvad enten der er tale om sundheds- og sikkerhedshensyn eller miljøbeskyttelse. De nye rammer bør gælde for al eksisterende lovgivning på området uden at afvente en eventuel generel revision af de enkelte direktiver eller forordninger.

5.2.5 De fælles definitioner, der foreslås i forslagets første afsnit, er af vital betydning for markedsoperatørerne, da der er alt for mange tilfælde af direktiver, som dækker samme produkter med anvendelse af forskellige definitioner.

5.2.6 EØSU efterlyser:

— Klarere angivelse af de økonomiske aktørers forpligtelser for at forbedre den nuværende nye metode;

— Et mere effektivt markedstilsyn;

— Mere ensartede kompetenceniveauer for de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer.

5.2.7 Kravene til de erhvervsdrivende bør være berettigede, rimelige og fri for bekostelige bureaukratiske og administrative forpligtelser både hvad angår stikprøvekontrol af markedsførte produkter og registeret over klager (artikel 7, stk. 4, andet afsnit) og notifikationsforpligtelsen, der bør begrænses til de farlige produkter som defineret i det generelle produktsikkerhedsdirektiv.

5.2.7.1 Det europæiske akkrediteringssystem bør udmærke sig ved rimeligheden af de fremgangsmåder, som certificeringsorganerne anvender: de bør være tilpasset små og mellemstore virksomheder og produkter, som ikke er seriefremstillede eller som fremstilles i begrænsede serier.

⁽²³⁾ Fjortende betragtning i forslaget til afgørelse, KOM(2007) 53 endelig.

⁽²⁴⁾ Herunder importører af de såkaldt »navnløse« produkter fra tredjelande, som markedsføres for korte perioder ofte under frit opfundne betegnelser efter princippet »sæl og løb«.

⁽²⁵⁾ Syttende betragtning i forslaget til afgørelse, KOM(2007) 53 endelig.

5.2.8 For de bemyndigede organers vedkommende understreger EØSU, at de bør være garanti for kompetence, neutralitet og effektivitet i hele Det Europæiske Økonomiske Område. For at sikre alle fabrikanter lige konkurrencevilkår er det — i overensstemmelse med akkrediteringskravet i henhold til forordningens artikel 3 ff. — nødvendigt, at overensstemmelsesvurderingen bliver foretaget af det nationale akkrediteringsorgan og accepteret af notifikationsmyndigheden, således at man undgår unødigt og dyrt dobbeltarbejde.

5.2.9 Overensstemmelsesvurderingsprocedurerne bør følge modul A for intern kontrol som den foretrukne metode til overensstemmelsesvurdering, eftersom produktansvaret helt og holdent påhviler producenten. Desuden bør der være mulighed for at vælge mellem forskellige forenklede moduler, især for SMV og produkter, der fremstilles i begrænsede serier.

5.2.10 Kernen i lovgivningen er CE-mærkningen, der har til formål at certificere produktets overensstemmelse med gældende forskrifter, og som medlemsstaterne skal beskytte mere effektivt ved at gribe ind over for uretmæssig anvendelse med passende sanktioner herunder strafferetlige, som står i et rimeligt forhold til overtrædelsen. Som det hidtil har været tilfældet, fastsætter de nye bestemmelser, at det forhold, at produktet opfylder gældende krav, hvilket CE-mærket attesterer, ikke fritager fabrikanten for forpligtelsen til at yde erstatning for eventuel skade påført af et produkt, som senere har vist sig at være defekt.

5.2.11 EØSU er helt enig i, at hvis CE-mærket mister troværdighed, smitter det af på hele systemet: markedstilsynsmyndighederne, producenterne, laboratorierne og certificeringsorganerne og i sidste ende hele den lovgivning, som er baseret på den nye metode ⁽²⁶⁾.

5.2.12 Den bedste måde, hvorpå man kan styrke CE-mærkets status og betydning som fastsat i afgørelse 93/465 ⁽²⁷⁾, er at foretage en gennemgribende revision af selve mærket, hvilket må indebære:

- Afklaring af, at det ikke må bruges eller betragtes som et mærkningssystem beregnet på forbrug ⁽²⁸⁾ eller som en garanti for kvalitet eller certificering eller godkendelse af uafhængige tredjeparter, men kun som en erklæring om overensstemmelse med gældende krav og en teknisk dokumentation, som fabrikanten eller importøren er forpligtet til at fremlægge under deres fulde ansvar over for myndighederne og forbrugerne;
- Strømlining af de forskellige overensstemmelsesvurderingsprocedurer;
- Styrkelse af den retlige beskyttelse af CE-mærkningen gennem registrering af det som et EF-fællesmærke, således at de offentlige myndigheder hurtigt kan gribe ind og forfølge misbrug, samtidig med at muligheden for yderligere national mærkning opretholdes;
- Styrkelse af markedstilsynsmekanismerne og toldkontrollen ved grænserne;

⁽²⁶⁾ The role and significance of the CE marking, European Commission draft certf. DOC 2005 — 11 af 30.8.2005.

⁽²⁷⁾ Afgørelse 93/465/EF — modulafgørelsen: CE-mærkningen symboliserer overensstemmelse med alle de forpligtelser, som påhviler fabrikanterne af produktet i henhold til fællesskabsdirektiver om dens anbringelse.

⁽²⁸⁾ BEUC 298/2007 af 5.6.2007 om »Ny pakke for varenes fri bevægelighed i det indre marked«. Jim Murray EP høring 5.6.2007.

— Undersøgelse fra producenternes og forbrugernes side af, hvorledes en eventuel frivillig adfærdskodeks vil indvirke på effektiviteten af et stort antal europæiske og nationale kvalitetsmærker — frivillige eller ej — også set i forhold til CE-mærket.

5.2.13 Hvad angår markedstilsynsmekanismerne behandles de generelle aspekter i punkt 5.3.13 ff., men EØSU vil gerne understrege vigtigheden af, at Kommissionen inddrages ikke kun i alle sager vedrørende produkter, som skønt de er i overensstemmelse med kravene, udgør en risiko for sundheden og sikkerheden, men også i tilfælde af formel manglende overensstemmelse med kravene, som er omhandlet i artikel 38 i forslaget til afgørelse.

5.2.14 EØSU understreger den afgørende rolle, som den tekniske harmonisering spiller på hele dette område, eftersom den nye metode netop er baseret på tæt sammenkædning af lovfæstede minimumskrav og europæiske tekniske standarder, som bør støttes og udnyttes. Det er derfor vigtigt, at det kompetente standardiseringsorgan omgående underrettes i tilfælde af en formel indsigelse mod harmoniserede standarder ⁽²⁹⁾, så det kan tage behørigt hensyn hertil ved udformningen af standarderne.

5.3 Forslag til forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter (KOM(2007) 37 endelig)

5.3.1 EØSU støtter forslagene om oprettelse af et europæisk akkrediteringssystem baseret på gensidig tillid og samarbejde for så vidt som det fastsætter bindende bestemmelser for såvel de erhvervsdrivende og de offentlige myndigheder for at sikre, at alle produkter, der markedsføres, overholder høje krav til sundheds- og sikkerhedsbeskyttelse, og idet systemet skal fungere på samme vis og med de samme regler for alle europæiske forbrugere og alle erhvervsdrivende efter enklere og hurtigere procedurer.

5.3.2 Et europæisk akkrediteringssystem bør sikre generel accept af resultaterne af overensstemmelsesvurderinger og forhindre unødigt dobbelttestning: for at sikre international accept af systemet må vurderingen med henblik på akkreditering baseres på internationalt anerkendte standarder og definitionerne af »overensstemmelsesvurdering«, »overensstemmelsesvurderingsorganer«, »udpegning af organet« og »notifikation« bør udtrykkeligt fastlægges i forordning.

5.3.3 Forordningens bestemmelser bør gælde for alle akkrediteringsorganer og de tjenester, de leverer, inden for Det Europæiske Økonomiske Område, uanset hvilken form for overensstemmelsesvurdering de yder kunderne, og de bør sikre:

- At der forefindes et sammenhængende sæt af fælles, klare og gennemsigtige definitioner, som overholder internationale standarder, og som skal anvendes i alle direktiver »efter den nye metode« og i produktdirektiverne, herunder direktiverne om overensstemmelsesvurdering og overensstemmelsesvurderingsorganer;

⁽²⁹⁾ Artikel 14 i forslaget til afgørelse KOM(2007) 53 endelig.

- At akkrediteringssystemet, som forvaltes af en offentlig myndighed, fungerer og ikke gøres til genstand for kommerciel konkurrence;
- At hele den relevante EU-lovgivning kommer til at gælde generelt uden undtagelser hverken vedrørende sundhed og sikkerhed eller miljøbeskyttelse: den stadig mere komplekse EU-lovgivning på dette område bør via de nye bestemmelser indpasses i én sammenhængende ramme for producenter fra såvel EU som tredjelande;
- Generel anvendelse på alle aktiviteter, der er omfattet af akkreditering, herunder kalibrering, uanset om akkrediteringen foretages for at efterkomme lovbefalede overensstemmelsesvurderinger eller ifølge private aftaler;
- At de nationale akkrediteringsorganer overholder standarderne for kompetence og uvildighed gennem deres deltagelse i eksterne evalueringer, som gennemføres under opsyn fra alle parter side, der berøres af akkrediteringsprocessen;
- Omkostningseffektivitet, proportionalitet, pålidelighed og gensidig tillid til det fælles akkrediteringssystem på såvel det regulerede som det ikke-regulerede område.

5.3.4 Definitionen af akkreditering bør udvides til at omfatte kalibrering, prøvning, certificering, inspektion og andre aktiviteter i forbindelse med overensstemmelsesvurdering.

5.3.5 For at sikre ensartet lovgivning, som omfatter alle overensstemmelsesvurderingsprocedurer, herunder procedurer med henblik på kvalitetssikring, kalibrering og ISO 43-testning, bør der ikke gives mulighed for undtagelser og alle akkrediteringsorganer og alle de tjenester, de leverer i Det Europæiske Økonomiske Område, bør indgå i forordningens anvendelsesområde, uanset hvilken form for overensstemmelsesvurdering, de yder deres kunder.

5.3.6 De nationale akkrediteringsorganer skal udøve deres virksomhed uden fortjeneste for øje, som fastsat i forslagens artikel 4, stk. 6. Der er dog en risiko for, at den foreliggende formulering kan forhindre opbygning af en grundkapital, som kan sikre et solidt finansielt grundlag for effektiv levering af kvalitetstjenester. Efter EØSU's mening bør de nationale akkrediteringsorganer drives uden fortjeneste for øje i den forstand, at de ikke må uddele udbytte som fastsat internationalt i ISO/IEC 17011 ⁽³⁰⁾.

5.3.7 Det Europæiske Akkrediteringssystem bør betragtes som systemets højeste niveau for akkreditering og følgelig være hævet over konkurrence som offentlig tjeneste af almen interesse: EØSU støtter reglen om, at medlemsstaterne skal have ét enkelt nationalt akkrediteringsorgan, hvis kompetence, objektivitet og uvildighed skal gennemgå peer-evaluering med undtagelser i visse tilfælde ⁽³¹⁾ for mindre medlemsstater, hvis de ønsker at anvende det nationale akkrediteringsorgan i en nabo-stat.

⁽³⁰⁾ ISO/IEC 17011 »The accreditation body shall have the financial resources, demonstrated by records and/or documents, required for the operation of its activities«.

⁽³¹⁾ Art. 6, stk. 1, i forordning KOM(2007) 37 endelig.

5.3.8 EØSU anser det for nødvendigt at fastsætte et klart retsgrundlag for det europæiske akkrediteringssamarbejde (EA), hvis rolle bør styrkes og defineres bedre: alle nationale akkrediteringsorganer bør være medlem af EU for at sikre ensartethed, gennemsigtighed, pålidelighed og effektivitet, og medlemsstaterne bør bakke op om EA-nettet.

5.3.9 For yderligere at styrke EA mener EØSU, at akkrediteringsorganerne bør undertegne EA's multilaterale aftaler. De finansieringsmekanismer, der indføres med forordningen, bør ikke kun omfatte EA, men udvides til at omfatte støtte til markedstilsynsvirksomhed og fælles uddannelse af de forskellige nationale forvaltninger, som deltager.

5.3.10 Peer-evalueringen i henhold til artikel 9, stk. 1, som skal lette og forbedre det indre markeds funktion ved at højne tillidsniveauet, bør organiseres inden for rammerne af det europæiske akkrediteringssystem og gennemføres efter harmoniserede regler fastlagt i EA-regi. Alle medlemsstater og Kommissionen skal have meddelelse om resultaterne af peer-evalueringen.

5.3.11 Da akkrediteringsorganerne aktivt skal vise, at de fortjener den tillid, der vises dem, bør de efter EØSU's mening bevise, at de deltager med gode resultater i peer-evalueringen.

5.3.12 EØSU mener endvidere, at det er vigtigt at inddrage de berørte parter: de bør være repræsenteret i akkrediteringsorganerne og den nye forordning bør indeholde en bestemmelse herom.

5.3.13 EØSU understreger vigtigheden af, at medlemsstaterne anvender ensartede, mere sammenhængende og effektive markedstilsynsmekanismer via en harmoniseret EU-lovgivning, der omfatter styrkelse af det grænseoverskridende samarbejde: det er nødvendigt at omarbejde bestemmelserne om generel produktsikkerhed — produktsikkerhedsdirektiv 2001/95/EF — og andre relevante direktiver for at sikre, at princippet om »bedre lovgivning« anvendes fuldt ud på det indre marked. Markedstilsynet bør også rettes mod produkter, som er omfattet af det generelle produktsikkerhedsdirektiv, eftersom en lang række produkter sælges både til erhvervsmæssig brug og til private forbrugere. EØSU finder derfor, at udelukkelsen fra anvendelsesområdet af produkter omfattet af det generelle produktsikkerhedsdirektiv (artikel 13, stk. 2), er uberettiget og vil skabe større forvirring og besvær for de erhvervsdrivende, i stedet for større sammenhæng i tilsynet med det indre marked.

5.3.14 EØSU anser i øvrigt det nuværende informationsudvekslingssystem RAPEX ⁽³²⁾ for fuldt ud berettiget, da det har kapacitet til effektivt at bistå markedstilsynet: det bør dog anvendes på en mere ensartet og koordineret vis af medlemsstaterne, toldvæsenet og forvaltningerne.

⁽³²⁾ Ud over RAPEX skal nævnes det hurtige varslingsystem RASFF for levnedsmiddelområdet; EWRS-systemet for smitsomme sygdomme hos mennesker og ADNS-systemet for dyresygdomme. Jf. beslutning 2004/478/EF og forordning 2230/2004/EF.

5.3.15 Toldmyndighederne bør samarbejde med markedstilsynsmyndighederne i et europæisk netværk for at sikre effektiv kontrol af produkterne, før de indføres i det indre marked, og toldmyndighederne bør råde udstyres med kvalificeret personale, finansielle ressourcer og passende beføjelser, så de effektivt kan løse de opgaver, de får betroet.

5.3.16 Især bør mekanismerne for markedstilsyn og toldkontrol udstyres med de instrumenter, der er nødvendige for at kunne gribe hurtigt ind over for sæsonbestemte produkter eller produkter, som markedsføres for korte perioder som udsalgsvarer ofte under flygtige, frit opfundne betegnelser. Myndighe-

derne bør have beføjelser og mulighed for hurtig indgriben og importørerne i EU bør bære det fulde ansvar for, at disse produkter opfylder de grundlæggende EU-krav især mht. sikkerhed og miljøbeskyttelse.

5.3.17 Endelig mener EØSU, at forordningen klart bør fastsætte, at de foranstaltninger, der træffes over for en påvist manglende overensstemmelse med kravene, skal overholde princippet om proportionalitet i tilgift til de foreslåede retningslinier i artikel 19, stk. 1: efter EØSU's mening bør artikel 17 følgelig ændres.

Bruxelles, den 13. december 2007.

Dimitris DIMITRIADIS
Formand for
Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

BILAG

til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse

Følgende ændringsforslag blev forkastet under afstemningen, men opnåede mindst en fjerdedel af stemmerne:

Punkt 5.2.12

Tekst tilføjes:

»— Afklaring af, at det ikke må bruges eller betragtes som et mærkningssystem beregnet på forbrug eller som en garanti for kvalitet eller certificering eller godkendelse af uafhængige tredjeparter, men kun som en erklæring om overensstemmelse med gældende krav og en teknisk dokumentation, som fabrikanten eller importøren er forpligtet til at fremlægge under deres fulde ansvar over for myndighederne og forbrugerne. Som konsekvens af at CE-mærket ikke er en garanti for kvalitet eller certificering eller godkendelse af uafhængige tredjeparter, er det tilstrækkeligt, hvis CE-mærket findes i de medfølgende dokumenter og ikke på selve produktet.«

Begrundelse

Ifølge de gældende regler skal alle produkter af denne slags, f.eks. legetøj, stemples med CE-mærket. Dette betyder, at der ikke er noget budskab til forbrugeren om, hvorvidt et produkt er bedre end et andet. Det betyder udelukkende, at produktet lever op til de sikkerhedsstandarder, der kræves, for at produktet må sælges. Forbrugerne forventer, at alle de produkter, der sælges i butikkerne, er lovlige.

Hvis forbrugeren f.eks. ser på sportsudstyr som rulleskøjter og/eller skateboards kræves der ikke nogen CE-mærkning af produkter til børn over 20 kilo. Produkterne står eventuelt ved siden af hinanden på hylden og forbrugeren kan foranlediges til at tro, at produkter med CE-mærke er bedre end andre.

Utallige undersøgelser gennem tiden har vist, at forbrugerne ikke forstår/vildledes af CE-mærket. Blandt misforståelserne er følgende: at produktet lever op til en bestemt kvalitetsnorm (de er ikke bare sikre), at produktet er blevet testet af en tredjepart, eller at de er produceret i EU.

Og det er forståeligt, at forbrugerne ikke forstår systemet. Fødevarer skal ikke specialmærkes, men produkterne skal alligevel leve op til kravene i EU's forordninger og direktiver. De europæiske forbrugerorganisationer BEUC og ANEC mener, at det er tilstrækkeligt, hvis CE-mærket — som sikkerhedspasset til markedet — findes i de medfølgende dokumenter, hvilket kan kontrolleres af de relevante myndigheder.

Afstemningsresultat

Stemmer for: 24 Stemmer imod: 27 Stemmer hverken for eller imod: 10

Punkt 5.2.12

Nyt 6. led tilføjes

»— Kommissionen, producenter og forbrugere bør se på, hvordan man skaber en reel kvalitetsmærkning af produkter, der er baseret på en certificeringsordning, der administreres af tredjemand og som omfatter flere aspekter end de grundlæggende sikkerhedsbestemmelser i direktiverne;«

Begrundelse

En sådan diskussion kan se på, hvordan man skaber standarder, ikke kun for sikkerhed, men også for krav om kvalitet, miljøvenlighed og etik, så de producenter, der måtte ønske det, kan få deres produkter afprøvet efter flere krav end bare sikkerhed.

Hvis dette ændringsforslag vedtages, bør afsnit 1, »Konklusioner og henstillinger« tilpasses i henhold hertil (f.eks. i punkt 1.5 efter 7. led).

Afstemningsresultat

Stemmer for: 25 Stemmer imod: 29 Stemmer hverken for eller imod: 12
